

J. Weigl: Slovenské volby a česká politika. Fialova vláda v předklonu v Bruselu, Berlíně, Paříži, doma neskutečně agresivní ke všem skutečným či domnělým odpůrcům

- editor007 | 9. dubna 2024

SLOVENSKO / ČESKO: Vítězem slovenských prezidentských voleb se stal dosavadní předseda parlamentu, zkušený a kultivovaný levicový politik Peter Pellegrini. Přestože v prvním kole voleb poměrně nečekaně prohrál s kandidátem liberálně-progresivistické opozice exdiplomatem Ivanem Korčokem, dokázal úspěšně zmobilizovat různorodý elektorát napříč slovenskými regiony, který nedůvěřuje progresivistické politice a obává se nekonečné války v sousedství.

Korčokův tábor s politickou podporou ze zahraničí pevně věřil ve vítězství, které mělo být prvním krokem k destrukci Ficovy vlády. Mediální mainstream, který progresivisté pevně ovládají, proto volby prezentoval jako referendum o Ficovi, a to se mu vymstilo. Vyvolal tím rekordní voličskou účast 61%, která rozhodla o Pellegriniho vítězství a jasném posílení Ficovy pozice.

Slovenské volby nasvítily i českou politiku. Jasně se projevil již delší dobu trvající sklon politiků současné vládní koalice a s ní spojených aktivistů a médií agresivně, arogantně a nenávistně útočit na své skutečné či domnělé politické či ideové odpůrce, a to nejen v domácí české politice, ale i vůči sousedům. Prezident Pavel, předsedové parlamentních komor, premiér, ministři, vládní poslanci a senátoři se dlouhodobě agresivně vměšují do politického dění v Maďarsku a na Slovensku, svými výroky napadají tamější politiky a vyvolávají napětí a krize na nejvyšší úrovni. Nenávistná mediální kampaň u nás vůči politikům sousedních zemí je bezprecedentní.

To je zcela nový a nebezpečný fenomén, který nemá v polistopadové historii obdoby. Politika dobrého sousedství byla základem české zahraniční politiky po celých třicet let. Fialova koalice nejnověji svým postojem ke Slovensku a jeho volbám jasně ukazuje, že na žádném dobrém sousedství zájem nemá. Nerespektuje rozhodnutí slovenských voličů, ignoruje jejich politické názory a preference. Snaží se Slovensko a jeho politiky povýšeně mistrovat a absurdně trestat. Při tom je ochotna hodit do koše unikátní česko-slovenské přátelství, které přežilo rozpad společného státu a dosud všechny poryvy našich moderních dějin.

Za starého Rakouska se říkávalo, že Čech se umí chovat pouze jako lokaj, nebo jako hulvát. Fialova vláda to předvádí dokonale. V Bruselu, Berlíně, Paříži a jinde na západě se hrbí a ještě se chlubí tím, jak se jí v dobách českého předsednictví podařilo uzavřít dohody, které ničí české zemědělství, jak oddaně odhlasovali zákaz spalovacích motorů bez ohledu na české hospodářství, jak zařídili svým spoluobčanům nejdražší energie atd. To je vůbec nepálí. Hlavně je zajímá válka na Ukrajině, která je přivádí do stavu posvátného vytržení, v němž sní o nějakém novém plánu Barbarossa s českou účastí. Získali pocit, že jsou oblíbenci západní vrchnosti, že mají krytí od těch nejmocnějších, a tak se chovají drze a arogantně a hrají si vůči menším sousedům na šafáře, kteří mají právo je mistrovat a případně trestat.

Slováci si dovolili zapochybovat o smyslu nekonečné války na sousední Ukrajině. Bojí se jí a nevěří v porážku Ruska. Jsou zcela bezbranní, protože veškerou slovenskou výzbroj předaly předchozí vlády Ukrajincům. Lidé na Slovensku dobře vidí farizejství Západu a jeho podivné zájmy v celém konfliktu.

To je legitimní postoj k existenčně vážné věci pro zemi v bezprostředním sousedství války. Čeští politici tento postoj přesvědčivě vyjádřený hlasy ve volbách mají povinnost respektovat.

Reakce na zvolení Petera Pellegriniho ukazují, že tomu tak není. Nenávistná hysterie aktivistů a některých médií, otevřené rozdmýchávání nepřátelství vůči Slovensku a Slovákům za jejich postoje na sociálních sítích, chladné reakce ústavních činitelů, to vše ukazuje, jak hluboko se dnešní vládnoucí garnitura propadla.

Lidé, kteří mají plná ústa lidských práv, LGBT, politické korektnosti, inkluze a diverzity, když na to přijde, bez mrknutí oka akceptují homofobní útoky a nenávistné mediální štvance na nepohodlné protikandidáty, jako teď v prezidentských volbách na Slovensku. Vražďení arabských a ruských civilistů ve světě je nechává chladnými – jsou to stejně všichni teroristé a agresori, a tak nějak v podtextu podlidé. Vůbec nejlepší by bylo zabavit jim všechnu majetek. A vrchnost se na nás za tyto postoje nezlobí, naopak se jí mohou někdy hodit, tak co, myslí si.

Agresivita, jakou se naše dnešní vládnoucí garnitura začíná chovat ke svým skutečným či domnělým odpůrcům doma i v zahraničí je velmi varovná. Václav Černý psával o českých „podučitelích“ jako o nejhorším koncentrátu národní malosti. Ti v jeho době pod ochranou „velkého bratra“, tehdy sovětského, byli schopni toho nejhoršího. Dnes se nám v nejvyšších patrech s „podučiteli“ zase roztrhl pytel a je to vidět.

AUTOR: Jiří Weigl

[ZDROJ](#)